

[Gudme.]

melse om mulighed for varetægtsfængsling efter pågribelse på fersk gerning.

Derfor må vi vist hellere se sandheden lige i øjnene og sige: her har vi altså en konflikt, der er til at forstå. Her har man fra justitsministeriets side ikke ønsket at medtage et forslag, der er stillet af udvalget, og som er ønsket fremmet af praktisk taget samtlige sagkyndige på området. Jeg må for mit vedkommende melde fra og sige: så er der ingen accept, så er der tværtimod en direkte modsigelse. Derfor vil jeg gerne opfordre justitsministeren til på dette punkt meget alvorligt at overveje lovforslagets udformning endnu en gang. Vi må drøfte det nærmere i retsudvalget. Jeg anser det for afgørende betænkeligt at slette en bestemmelse, som samtlige sagkyndige har sagt er en nødvendig forudsætning for, at man i øvrigt kan liberalisere på dette område.

Jeg anser det for meget betænkeligt, netop når anklagemyndighedens og politiets folk kommer og siger til os: hvis I tager denne mulighed fra os, muligheden for at fastholde den, der er grebet på fersk gerning, i indtil 7 dage, så gør I arbejdet med at opklare forbrydelser væsentligt sværere, end det er i dag. Jeg tror ikke, det er den vej, vi skal; jeg tror, det er den modsatte, og derfor tror jeg, vi skal have ændret bestemmelsen i så henseende.

Ebba Strange (SF):

Det må være et lovforslag, det ligger justitsministeren overordentlig meget på sinde at få gennemført, siden det bliver fremsat i næsten uændret form trods de protester, der lød, sidste gang det blev fremsat.

Jeg skal for at starte positivt medgive, at vi denne gang i hvert fald har fået de bemærkninger til lovforslaget, som vi savnede, sidste gang vi behandlede det. Jeg skal også medgive, at der er kommet en lidt tydeligere præcisering især af de to ting, som jeg opholdt mig en del ved, første gang vi behandlede forslaget. For det første drejer det sig om de tilfælde hvor retten kan nægte at godkende en advokat. I det forrige lovforslag stod der, at såfremt der forelå »særlige omstændigheder«, kunne man nægte at anerkende en advokat. Nu står der »på grund af hensynet til sagens behørig fremme«. Det andet sted, vi har fået en nærmere præcisering, er i § 745, hvor hensynet til fremmede magter, statens sikkerhed el-

ler sagens opklaring bl. a. forklares med, at det specielt er spionsager og den slags, der tænkes på, med en henvisning til straffelovens kapitel 12 og 13.

Jeg er stadig væk meget, meget bekymret for den begrænsning i retten til forsvar, som der ligger i det her. Jeg brugte, sidste gang vi behandlede lovforslaget, så stærke ord som Berufsverbot, henviste til Vesttyskland, og jeg synes ikke, at retstilstandene i vores sydlige nabo-stat og heller ikke retstilstandene og retsklimaet i Danmark er blevet så meget bedre, siden vi sidst behandlede lovforslaget, at det er rimeligt for en socialdemokratisk justitsminister at fastholde denne begrænsning i retten til at vælge sin egen forsvarer.

Vi stillede mange spørgsmål, da vi behandlede forslaget første gang, og vi vil stille mange af de samme spørgsmål igen. Jeg er stadig væk ikke klar over, hvad det er for ting, der kan bevirke, at hensynet til sagens behørig fremme gør, at man skal nægte en advokat sagen.

Jeg kan ikke lade være at tænke på, at hvis vi havde haft denne lovregel, kunne man så have forestillet sig, at de, der advokerer i Christianiasagen, var blevet nægtet dette job? Jeg ved det selvfølgelig ikke, men hvad vil det sige? Vil det sige noget med, at nu trækker sagen i langdrag, og så må vi have nogle nye advokater på, eller hvad er det, det betyder? Jeg synes, det er en risiko for retssikkerheden. Det syntes jeg sidste gang, og det synes jeg også denne gang.

Med hensyn til de andre afsnit i det foreliggende lovforslag, afsnittet om anholdelse og afsnittet om varetægtsfængsling – som altså kun hedder varetægt; det kan vi jo drøfte og måske få lidt fornøjelse af i retsudvalget, hvorfor det ikke må hedde varetægtsfængsling, for det er faktisk en fængsling, der finder sted – er der ikke sket ændringer i forhold til det, vi arbejdede med i foråret. Jeg er stadig væk skeptisk, f. eks. med hensyn til, hvad der ligger i udtrykket »rimelig grund« i § 755, og ligeledes med hensyn til anholdelsesbestemmelsen i tilfælde af opløb.

Jeg kan ikke lade være at minde om, at vi jo, siden vi behandlede dette forslag første gang, har fået den skærpede politivedtægtsbestemmelse, der ophidsede sindene så meget lige inden sommerferien, og nu får vi altså disse skærpselser omkring omløb. Jeg må alt i alt be-